

bestaaende Love paa Finansloven, kan dette gennemføres. Ja, det siger sig selv; men ogsaa kun, hvis begge Ting ere enige derom, kan overhovedet en hvilken som helst Bevilling paa Finansloven gennemføres. Men det, der gennem Aarene er hævdet og hævdet stærkere og stærkere, er dette, at Landstingets Stilling til Finansloven skal være den, at det rører ikke ved vigtige Spørgsmaal paa Finansloven, ja, at det helst overhovedet ikke rører ved Finansloven. Om dette opnaas, beror paa Folketingets og Regeringens Styrke. Det, der sker i Dag, er af det ærede Medlem fra Odense (Marott) betegnet som et parlamentarisk og politisk Nederlag for Folketinget, og det kan neppe betegnes anderledes, hvis man da ikke vilde foretrække at sige, hvad jeg tror, der dog er endnu mere Sandhed i, at det er et politisk og parlamentarisk Nederlag for Regeringen. Thi den Regering, som indleder en Politik af denne Art og ikke fører den igennem, den vil utvivlsomt gaa svækket ud deraf. I ganske særlig Grad synes det mig at være et parlamentarisk Nederlag for den højtærede Finansminister, som ikke kan undgaa at gaa meget svækket ud af den Kampagne, han saaledes uden Held har indledet. Den højtærede Finansminister maa have bibragt selv sine Meningsfæller Forstaaelsen af, at han ikke er den Mand, der fører dem til Sejr, men han er en Mand, der fører dem og det Folketing, hvori de udgøre et Flertal, til Nederlag.

Wulff: Paa min Gruppes Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Finanslovsforslag, saaledes som det er kommet tilbage fra Landstinget, til uforandret Vedtagelse. I de faa Bemærkninger, jeg i øvrigt skal tilføje, skal jeg rette et Par Ord til den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen), som beskæftigede sig med den Udtalelse i Landstingets Betænkning, der drejer sig om Tilskuddet til Kommunerne paa 1½ Mill. Kr., og fastholde, at dette Beløb, som er bevilget paa Finansloven, maa gælde og maa udbetales for i Aar og ikke vil kunne forandres, naar det saaledes er vedtaget paa Finansloven. Den ærede Ordfører mente, at denne Udtalelse kom fra kloge Høns, som ogsaa kunde gøre i Nælder. Jeg tror nu, at denne Udtalelse maa man lade staa, saa meget mere som det jo forholder sig saadan, at Finansloven træder i Kraft den 1. April, og det Lovforslag, som Regerin-

gen har fremsat om at nedsætte Kommunetilskuddet fra 1,500,000 Kr. til 300,000 Kr., var da ogsaa foreslaaet at skulle træde i Kraft den 1. April. Hvis det nu var blevet fremmet, saaledes som Regeringen sagtens har tænkt sig det, saa det kunde træde i Kraft den 1. April, var der maaske blevet gjort Forandringer i Finansloven; der havde i alt Fald været Tid dertil. Men naar dette ikke er sket, er det indlysende, at begge disse Love kunne ikke træde i Kraft samtidig. Man kan ikke paa een Gang give Kommunerne 1,500,000 Kr. og sætte Tilskuddet ned til 300,000 Kr. Forholdet er jo imidlertid det, at det Lovforslag om at nedsætte Tilskuddet til Kommunerne, som er forelagt, ikke er vedtaget, saaledes at disse Bestemmelser ikke kunne træde i Kraft den 1. April, og saa er det i alt Fald indlysende, at Bestemmelsen paa Finansloven om de 1,500,000 Kr. under alle Omstændigheder maa komme til at gælde for en Tid af Aaret, nemlig indtil Bestemmelserne i Loven om Statstilskud til Kommunerne kunne træde i Kraft.

Men jeg antager i det hele taget, at Landstinget har Ret i det Standpunkt, at Vedtagelsen paa Finansloven er fuldstændig bindende for hele Finansaaret. Naar der staaar paa Finansloven, at der gives Kommunerne 1,500,000 Kr., saa gives der dem 1,500,000 Kr. og ikke mindre, og hvis man vil vedtage Love, der forandre dette Forhold, kunne disse Love først træde i Kraft, efter at den Forpligtelse, Staten har overtaget overfor Kommunerne for dette Aar, er opfyldt. Der er for Resten ingen af os, der ved, om dette Lovforslag overhovedet bliver vedtaget i denne Samling og kommer til at træde i Kraft, saa hvis vi vilde rejse en Strid om dette Spørgsmaal, vilde det mere blive en Strid om Ord end om faktiske Forhold. Jeg for mit Vedkommende vil nærmest formode, at denne Lov ikke vil naa at træde i Kraft; men det er en rent personlig Formodning, som jeg ikke skal opfordre Tinget til at tillægge større Vægt, end den har. Men jeg skulde nærmest antage det, og bliver det Tilfældet, bliver der slet ingen Strid om dette Forhold. Saa faa Kommunerne i dette Finansaar 1,500,000 Kr. I alt Fald tror jeg, at det Standpunkt er fuldstændig uangribeligt, at naar man paa Finansloven har tilsagt Kommunerne det Beløb, saa skulde de ogsaa have det, og man maa da vente med at nedsætte det, til den Periode er udløben, for hvilken det gælder. Der vilde jo heller intet være i Vejen for: —